

दारहः, युं, (दरदे देशविशेषे भवः। दरह+चण्।) दरदेशीक्रमविषयभेदः। इत्यमरः । १। ८। १। १॥ पारदः। हिङ्गलम्। इति मेदिनी। दे, १। १॥ सप्तमः। इति हारावली। ५६॥

दारबलिसुकु, युं, (दरेण चच्छाप्रातजन्यविदारण्यम् बलिं सुहृत्ते इति। सुज + विष्।) वकपद्मी। इति चिकाळग्रेषः॥

दाराः, युं, (दारवन्ति भालूवन्धनिति। दृ+“दार-जारी कर्त्तरि खिलुक् च”।) ३। ३। २०। इत्यस्य वार्तिकोक्ता वर्ण, खिलुक् च।) भाष्या। बहुवचनान्तोऽयम्। इत्यमरः । २। ६। ६॥ (यथा, महाभारते । १। १५६। २७।

“आपर्वद्य धनं रचेत् दारान् रचेत् धनैरपि। आत्मानं सततं रचेत् दारैरपि धनैरपि॥”)

दारा, खौ, (दारवति ज्ञातिवन्धनिति। दृ+ विष्+ अश्+ टाप्।) दारा। इत्यमर-टौकार्यं भरतः। (यथा, भागवते । ७। १४। १। १। “बध्येकामालनो दारी वृणां खलयहो यतः॥”)

दारिः, खौ, (दारवतौति। दृ+विष्+इन्।) विश्वारकः। इति शब्दार्थकल्पतरः॥

दारिका, खौ, (दारक+टापि अत इतम्।) कन्या। इति जटाधरः। (यथा, इरिंगे। ४१। १५६।

“अस्तिं उष्मं केशं पूतना देवदारिकाम्॥”)

दारितः, चि, (दार्यते सौति। दृ+विष्+क्तः।) कृतदारणः। तुप्रथ्यायः। भिन्नः २ भेदितः ३। इत्यमरः । ३। १। १००॥ विदारितः ४। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, महाभारते । ३। १०७। ४६।

“अंशुमानेवसुक्तसु सगरेण महात्मा। जगाम दुःखात् तं देशं यत्र वै दारिता मही॥”

ताङ्गितः। यथा, कालिकापुराणे ६० अध्याये। “ततः सदर्थनो राजा गदया दारितोऽपतत्॥”)

दारिंग, लौ, (दरदेश्य भावः। दरिंग+यन्।) दरिंत्रा। यथा,—

“प्रणीय दारिद्रदरितां दृपः।” इति नैवेद्ये । १। १५॥ (यथा, गृह्णकटिके १ अङ्के।

“दारिद्रान्तरशाङ्का मरणं मम रोचते न दारि- द्रम्।

अल्पलैशं मरणं दारिद्रमननकं दुःखम्॥”)

निर्यकारान्तोऽप्ययम्॥

दारौ, खौ, (दारदति प्रदत्तमिति। दृ+विष्+ “संघातुभ्य इन्।”) उर्णा ४। ५८॥ इति इन्। कृदिकरादिति पर्यं डीप्।) कृदिरोगविशेषः। विवार्इ इति लोके। तक्षशल्यम् यथा,— “प्रिक्रिमणशीलस्य वायुरवर्यहृत्यग्नेः।”

पादयोः कुरुते दारीं चरुरीं तलवर्णं ग्रीष्मात्।”

तच्चिकित्मा यथा,—

“पाददार्या शिरां प्राचो मोक्षेतत्तदशीधिनीम्। खेहृदेवोपपन्नो च पादौ वा लेपयेन्मुहुः। मधूच्छिष्ठवसामज्ञाष्टैः चारविमित्रितैः।”

चारो यववाहारः।

सर्वाङ्गस्तिव्युद्धवयोऽस्यं मधुष्टवन्नतैः। निर्मेष्य कटुतेजात्ते इति पादप्रभार्यने। मधुषिक्तथकौरिकष्टतगुडमहियात्त-साल- निर्वास्ते।

गैरिकसहित्तैः पादसुटनाप्यहः चिह्नः। मधुषिक्तथक सोम। प्रथमं गैरिकं शिलाचतु। इतीयं गैरिकं गेह इति लोके। सालनिर्वाय राजः।

उच्चतकस्य बौजेन माणकचारवारिणा। विपक्कं कटुतैलनु व्यायादारीं न संश्यः। इति धन्तूरतेलम्।” इति भावप्रकाशः।

दार, लौ, युं, (दैर्यते इति। दृ+“दृसनिजनीति”।) उर्णा १। ३। इति अुण्।) काठम्। इत्यमरमरतौ। (यथा, महाभारते । १। १५५। १। १। “श्यं तैलं घृते वै जतु दारुण्यं चैव हि।” तसिनु वैमनि संवानि निचिपेयाः समन्ततः॥”)

दार, लौ, (दृ+अुण्।) देवदार। (यथा, सुशुते उत्तरतन्ते । १७।

“दारमद्यक्षुडीमिरेवमेव छतोरपि वा।” धास्य पञ्चायो यथा, वैद्यकरत्मालायाम्। “सुरदारु इकिलिमं सुराङ्गं भद्रदारु च। देवकाण्डं दीतदारु देवदारु च दारु च॥”

पितलम्। इति मेदिनी। रे, ४७॥

दार, चि, (दृ+अुण्।) शिल्पी। दारकः। इति धरणौ॥ (यथा, ऋचिदे । ७। ६। १।

“इन्द्रस्यैव प्रतवस्तुतानि वन्दे दारु वन्दमानो विवक्ति॥”

“दारु पुरी भेत्तारं वन्दे।” इति तत्त्वं यायनः॥

दाता। इति चिकाळग्रेषः॥

दारकां, लौ, (दार+खौर्यं कन्।) देवदार। इति राजनिर्धरणः॥

दारकः, युं, श्रीकृष्णासारायिः। इति चिकाळग्रेषः॥ (यथा, महाभारते । २। ५। २८।

“दारुकेण च छतेन सहितो देवकीसुतः।” योगाचार्यविशेषः। स तु महादेश्य वावतारविशेषः। यथा, शिवपुराणे वायुर्विहतायाम् । २। १०। ४।

“जटामालौ पाङ्गोऽपाङ्गो दारको लाङ्गो तथा॥”

दारकदली, लौ, (दारवतु कठिना कदली।) वनकदली। इति राजनिर्धरणः॥

दारका, लौ, (दारणा काञ्जिन कायतीति। कै+कः। टाप्।) काञ्जमयलौ। काञ्जे पुतुल इति भावा। तुप्रथ्यायः। पुत्रिका २. दारकौ ३. शालभञ्जिका ४ शालभञ्जी ५ शालाङ्गी ६। इति शब्दरत्नावली॥ दारपुत्रिका ७ शुक्खटी ८ दारगर्भा ९। इति हारावली। ७। १।

दारगन्मा, लौ, (दारणा गन्मो यस्ता।) चीडानामगन्मदयम्। इति राजनिर्धरणः॥

दारगमी, लौ, (दारमयो गमीं यस्ता।) दार-मयस्ती। इति हारावली। ७। १।

दारणः, युं, (दारणो जायते इति। जन+हः।) महेवः। इति शब्दरत्नावली॥ काठनिर्विते, चित्॥ (यथा, कालिकापुराणे । ६७ अध्याये। “वासनं प्रथमं ददात् पौरीं दारजमेव वा॥”)

दारणः, युं, (दारयतौति। दृ+यित्त+“कृत् दारिण्य उन्।”) उर्णा ३। ५। इति उन्।

चित्रकः। इति राजनिर्धरणः॥ भयानकरसः। (विष्णुः। यथा, महाभारते । १। १४। १४॥ “सुधना खफपरभुर्दृशो द्रविणप्रहः॥”)

“समार्थविरोधिनां दारगत्वात् (खफकत्वात्) दारणः।” इति तद्वाये शङ्करः॥) भयहेतौ, चित्। इत्यमरः । १। ७। २॥ (यथा, देवीभागवते । ५। १४। २॥

“हाहाकारो महानामीतु सम्प्रहाराच दारणः। चतुपपात ततः; सिंहो शृपस्योपरि दारणः॥”

कठोरः। यथा, लच्छेव । १। ४। ५॥

“दारणं देहमनं सर्वलोकमयकरम्॥”)

दारजकां, लौ, (दारणवत् कायतीति। कै+कः।) मस्तकजातहृदरोगविशेषः। लोके रुद्धी इति खातः। तस्य लक्ष्यमाह।

“दारणा कण्ठरा रुदा केत्रभूमिः प्रजायते। मारुतश्चेष्टकोपेन विद्यादारणकरु तत्॥”

दारणा कक्षा॥”

तस्य चिकित्वा यथा,—

“कार्ये दारणके रुद्धिं प्रजेष्ठो मधुरंयुतः। पियालबौजमधुक्कुळमाषैः सम्प्रवैः॥”

अस्त्रवीजं तथा पथा हृवं खातु मानवा समस्। दुर्बिन पिण्ठं तक्षेषो दारणं इन्ति दारणम्। दुर्बिन खालसं वीजं प्रजेपादारणं हरेतु।

गुञ्जापलैः इत्तं तैलं भङ्गराजरसेन च॥

कण्ठदारणयहृत् कुठकपालयाधिनाशनम्।” इति गुञ्जातेलम्।” इति भावप्रकाशः॥

(अथ भङ्गराजतैलम्।

“भङ्गराजनिर्धरणौत्पत्तशारि लौहपूरीयसमन्वितकारि।

सैलमिदं पत्र दारणहारि कृचितकेशवनस्तिकारि॥”)

इति वैद्यकचक्रपाणिसंयमे चुद्रोगाधिकारे॥)

दारविशा, लौ, (दारवहुला निशा इन्द्रिदा।) दारहिंदा। इति रक्तमाला॥ (अस्ता गुणा यथा,—

“दार्वोनिशादुर्माणं किञ्च नेत्रकर्णस्यरोगज्ञत्॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्त्रै विशेषमे भागे॥)

दारपत्री, लौ, (दारणा पत्रमिव पत्रमस्तः। लौहै।) हिन्दपत्री। इति राजनिर्धरणः॥

दारपीता, लौ, (दारणा पीतैव।) काष्ठप्रधानत्वात् तथालम्।) दारहिंदा। इति राजनिर्धरणः॥

दारपुत्रिका, लौ, (दारमयी पुत्रिका।) दारका। इति द्वारावली। ७। १॥

दारसुख्याङ्गया, लौ, (दारसुख्यमाङ्गयते शहृते इति। आ+कै+चण्।) गोधा। इति राजनिर्धरणः॥